



زندگانی دم مرگی

مطالعات فراغت در نسل‌های مختلف

دوره‌های زندگی در مطالعات فراغت اهمیت خاصی دارد. ما معمولاً انگوی فراغت دوره‌های زندگی را ثابت فرض می‌کنیم. کودکی، نوجوانی، جوانی، میانسالان و سالمندان از نظر ماهیگویی فراغت خاص خود را دارند. تحقیقات اوقات فراغت بر اساس این فرضی که فرضی بیولوژیک و زیربنای نهادینه شدن هر انگویی در هر دوره از زندگی در جوامع مختلف است. شکل گرفته است. این نوشته در پی توضیح این مسأله است و در ادامه نشان خواهد داد که چگونه در عمر جدید این فرض بیولوژیک زیر سؤال رفته است. مسخین را با بررسی انگوی فراغت سالمندان شروع می‌کنیم اما قبل از آن باید گفت که اثبات تغییر در انگوی اوقات فراغت هر دوره، به معنای تغییر در دوره‌های پس و پیش مدنی نیز خواهد بود زیرا اگر دوره جوانی طولانی‌تر شده باشد یا کوتاه‌تر، بر دوره‌های عقب و جلو تر مؤثر خواهد شد. در این مقاله ما به تحلیل مراحل زندگی و نسل‌ها می‌پردازیم. سپس موقعیت انگوی سالمندان و چالش‌های آن را بررسی می‌کنیم.

علی اصغر سعیدی

ما در همه حال، زملی و قضای فراغت سالمندان را به چالش می‌کشیم. اگر چه در مسأله است که آنها به مسائل مالی رسیدنند که فعالیت‌های فراغتی‌شان رویه‌گراوند نهاده است. اما سابه آنها هیچ بهایی نمی‌دهیم. به قول نورب‌الینس - جامعه‌شناسی معروف آمریکایی - آنها را مستحقان دم مرگی می‌دانیم که دیگر به هیچ‌چیز نیاز ندارند و چون این اندیشه و وجود قدما، مختلف، بی‌از جمله باز نشسته‌اند و باز نشستگی روحی هم نمانده گرفتن آنها، نه هم به این اقدامات. جدی که فعالیت‌های گذشته ارتباط سلی است. وقتی به سالمندی که نمی‌تواند در میل راحتی خود را

بیرون بکشد می‌دانیم، این نشانه‌های جزایی ندارد که ما به آینده و نسل‌های آینده می‌نگریم. پس به باز نشسته شدن خود نیز نمی‌اندیشیم. سالمندان با پازنده، تنهای می‌دانیم که چون کودکی با پازنده است و می‌توان بر حسی از حقوقش را به دیگران تمویض کرده از جمله سرپرستی‌اش را. به سنت مطالعات در مورد رفتارهای فراغت این مسأله را مورد بحث قرار می‌دهد که به لحظه‌ها طرز تالی‌های سیاسی و تعلقات‌مان با تغییرات پس می‌بیر می‌کند. اگر چه این مسأله تا حد زیادی تحلیل اجتماعی و روان‌شناختی به عاریت گرفته شده است. اما ریشه این استدلال، هر چه هم انداز بیولوژیک در مورد فراغت است که به‌ویژه بر فردیت

تجدید نسل، تولد نیا نسی، بلوغ، سالمندی و مرگ تأکید می‌کند. برای مثال، دوره‌های مطالعات این مسأله را مطرح می‌کنند که رفتار فراغتی به وسیله هر پانصد بلوغ بیولوژیک - روان‌شناختی که در هر پانصد نماز طبقه - حسیت - نزاد و حرد فر هنگ است. شکل می‌گیرند پس مدل نظری تحلیل رفتار فراغتی در پیش تر تحقیق‌کننده مدل بیولوژیک - روانی است و این مدل، زیربنای مدل نهادی و اجتماعی است.

اساس بیولوژیک برای رفتار فراغتی با رهیافت‌های فرد قابل با لاده که بر نقش آگاهی و زیاده‌مان با توسعه فراغت تأکید می‌کنند در تنی است. اگر چه رهیافت‌هایی که به تحلیل دوره زندگی که یک کرده‌اند، متنوع هستند اما تقریباً همگی بر تمایز دوره زندگی به ۳ دوره جوانی، سالمندی و میانسالی تأکید می‌کنند.

ویژگی‌های اصلی هر مرحله بدین صورت است:

دوره جوانی و نوجوانی

- ۱- سوسوویت اجتماعی کم
- ۲- از فراغت و اجبارت کم
- ۳- محدودیت منابع مالی
- ۴- مشکل‌گری ابتدایی نقش‌های اجتماعی
- ۵- تحرک توسط گروه همسالان
- ۶- تحرک توسط دستگانه‌های ارتباط جمعی

دوره جوانی و نوجوانی در هر مرحله بدین صورت است:

- ۱- فراغت‌های جوانان تحت تسلط قرارند.
- ۲- فرد گرایی و توسعه هویت‌های جنسیتی است.
- ۳- تا سن ۱۶ سالگی اکثریت جوانان از فراغت‌های میانسالی استقبال می‌کنند اما با محدودیت‌های مالی دوره روبرو می‌شوند.

۷-۱۲ ساله‌ها کارهای خانگی کمتری انجام می‌دهند.

۷-۱۲ ساله‌ها در پیچیدگی شرکت نمی‌کنند.
۷-۱۲ ساله‌ها خرید نمی‌کنند.
۱۸-۲۴ ساله‌ها کارهای خانگی بیشتی انجام می‌دهند و به‌طور کلی ۲ تا ۳ ساعت هم بیشتر می‌خوانند.
با توجه به مبحث جامعه‌پریمی، بیشترین ریسک‌پذیری در میان این گروه وجود دارد. اساساً پرونده به جامعه اطلاعاتی و چالش‌ناخبره اطلاعات گروه‌های مختلف‌ترین دوره‌ها را دچار دگرگونی کرده است.

آنها نسل‌ها

انواع ش‌کل‌های خانواده در این میان قرار دارد که مشکل زندگی را فشرده می‌کند. محدودیت مالی در این دوره وجود دارد که ناشی از وجاهت مشکلات هزینه‌های حقیقی و خانواده است. هر چه مرحله جوانی گسترده‌تر شود، مرحله بدل بدنی با محدودیت رویه‌رو خواهند شد. گسترده شدن و خطر پذیرش رفتارهای فراغتی در میانسالی، سالمندی را در همه ابعاد با مشکلات مواجه خواهد کرد. ختم‌نور شدن لذت فراغت در میانسالی و خانواده‌ناز متأسس پس باعث تر گبر شدن میانسالان در فرهنگ عادی به ویژه موسیقی، مطالعه و تفریح‌یون می‌شود.

سالمندی

فراغت در مقابل مراقبت قرار دارد. بیشتر مطالعات تأکید دارند که به سالمندی با کاهش فعالیت‌های فراغتی به‌ویژه کاهش شکل‌های خارج از خانه فراغتی، همبستگی دارد. در این مرحله از زندگی، انگوی‌های فراغتی متصاب می‌شود و غیر محتمل است که تغییر کنند. در آندهای کم‌ساز دوران اشتغال و درآمد پایین شبکه دوران کار و اشتغال

